

Arrest

nr. 271 647 van 22 april 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 18 juli 2020, diende op 30 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal nam op 9 december 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster ter kennis werd gebracht bij aangetekende brief van 9 december 2021, luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 30/07/2020

Overdracht CGVS: 05/03/2021

U werd op 6 oktober 2021 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS), van 09u11 tot 11u58. U werd bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester LUZEYEMO NDOLAO, loco meester Chatchatrian, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in de vijfde maand van 1978 te X. U heeft de Somalische nationaliteit. U behoort tot de clan Biyomaal.

U bent geboren in het ziekenhuis van Marka maar woonde heel uw leven in Ceel Ahmed. U ging nooit naar school en kan niet lezen en schrijven. Uw familie leefde van de landbouw.

U huwde in 1992 met uw echtgenoot. U heeft samen zeven kinderen. U verliet Somalië omdat uw echtgenoot en zoon ontvoerd werden. In de derde maand van 2020 kwam Al Shabaab bij u langs. Ze zeiden dat alle gezinnen één zoon moesten afgeven. Uw echtgenoot weigerde dat en werd daarop samen met uw oudste zoon meegenomen. Uw echtgenoot werd onthoofd teruggevonden in een landbouvveld. Uw zoon is nog steeds vermist. Toen u het overlijden van uw echtgenoot vernam, raakte u in shock en ging u in coma. Zes dagen later keerde u terug naar huis. U was nog in de rouwperiode, ongeveer één maand later, toen Al Shabaab opnieuw bij u langskwam om u te melden dat de Emir met u wou trouwen. U kreeg zes dagen om erover na te denken. U contacteerde uw oom die u naar Buufow bracht. Van daar nam u een auto naar Marka en vanuit Marka een auto naar Hamar. Eens u in Hamar was, werd u opgebeld door Al Shabaab. Ze vertelden u dat ze wisten waar u was en dat ze u overal konden terugvinden. Daarna belde uw zus mannen op om u uit het land weg te halen. U reisde naar Nairobi met de auto. Van daar reisde u met een vals paspoort rechtstreeks naar België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS, Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 6 oktober 2021 (verder CGVS), p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de

asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit het dorp Ceel Ahmed, in het district Marka in de provincie Lower Shabelle. Uw verklaringen over de geografische omgeving rond uw beweerde dorp van herkomst, het bewind van Al Shabaab en de recente gebeurtenissen in uw beweerde regio van herkomst overtuigen niet. Ze zijn vaak beperkt en in sommige gevallen zelfs tegenstrijdig met de beschikbare informatie.

Uit uw verklaringen over uw regio van herkomst blijkt dat uw kennis van de geografische omgeving rond uw beweerde dorp van herkomst beperkt is en ingestudeerd overkomt. U kan vlot antwoorden op algemene vragen: u kan het dorp Ceel Ahmed correct situeren in het district Marka en de provincie Lower Shabelle (CGVS, p. 4). Over de zone dicht bij uw beweerde geboortedorp Ceel Ahmed en over uw (dagelijkse) leven in het dorp zelf kan u echter veel minder vlot vertellen. Zo krijgt u de vraag om met zoveel mogelijk detail te beschrijven waar in het dorp u precies woonde en is uw eerste reactie daarop “moet ik u de plaats aangeven die in het noorden, zuiden liggen?” (CGVS, p. 5). Er nogmaals op gewezen dat de Protection Officer van u wil weten waar in het dorp uw huis was is uw antwoord opnieuw ontwijkend “Ceel Ahmed ligt aan de zee, er waren geen gebouwen bij ons in de buurt, de huizen waren hutten”. Daarop gevraagd of er geen referentiepunt is aan de hand waarvan u kan uitleggen waar uw huis was, geeft u opnieuw een vaag antwoord: “er was een moskee vlakbij ons, maar de moskee was ook een hut” (CGVS, p. 5). Ook slaagt u er niet in meer over het dorp zelf te vertellen dan “de moskeeën, de grote bomen waar mensen bij elkaar kwamen, één winkel”, ondanks de duidelijke vraag (CGVS, p. 5). Hetzelfde geldt voor de vraag om de waterput te situeren. Wanneer u gevraagd wordt waar de waterput is, is uw antwoord “in Ceel Ahmed”. Erop gewezen dat een meer concreet antwoord wordt verwacht, dat u eerder verklaarde dat het een dorp was met 100 gezinnen, geraakt u opnieuw niet verder dan de twee waterputten te situeren aan de hand van windrichtingen: “de ene was gelegen in het noorden, en de andere aan de zuidelijke kant” (CGVS, p. 8). Van iemand die verklaart heel haar leven tot aan haar vertrek – bijna 42 jaar – op dezelfde plaats gewoond te hebben mogen veel gedetailleerdere verklaringen verwacht worden over de directe leefomgeving. Hierbij aansluitend zijn ook uw verklaringen over de geografische omgeving rond uw beweerde dorp van herkomst beperkt. U verklaart dat mensen naar Golweyn gingen voor grotere boodschappen en schat correct dat dat te voet anderhalf uur van Ceel Ahmed ligt. U slaagt er evenwel niet in om meer over dat dorp te vertellen (CGVS, p. 5-6). Ook verklaart u dat je om naar Golweyn te gaan via een dorp moet dat gelegen is “op een berg”, genaamd Dudumo (CGVS, p. 6). Dudumo ligt ongeveer in dezelfde richting als Golweyn en op de kaart is er een enigszins kortere weg zichtbaar via Jabad-Cade. Het is minstens opmerkelijk dat u Jabad-Cade, dat iets dichterbij ligt op de kaart dan Dudumo, op geen enkel moment vermeldt, ook niet wanneer u naar dorpen in de buurt gevraagd wordt (CGVS, p. 7). Wanneer u naar het dichtstbijzijnde dorp bij Ceel Ahmed gevraagd wordt, antwoordt u “Lix Mooro en Melled” (CGVS, p. 7). De twee dorpen die zichtbaar dichterbij gelegen zijn op de kaart, Buulo Bisharo en Siyoweyne, vermeldt u op geen enkel moment. Bovendien bevindt Muungiyo zich op een vergelijkbare afstand als Lix Mooro en noemt u dit niet bij de vraag naar het dichtstbijzijnde dorp. Gevraagd naar andere dorpen in de buurt vermeldt u: “in het zuiden (...) Muungiyo en Boorow, en Ceel Ure, Ceel Caynte, Ceel Qudow, Ceel Sheikhal, Ceel Buqayd en Ceel Bulaaley. U situeert de kust in het oosten, en in het westen “het dorp, de berg, en Golweyn, Dudumo en Golweyn” (CGVS, p. 7). Muungiyo werd teruggevonden (zie ook hoger), maar daarbij slaat u het dichtstbij gelegen dorp Bulu Bishaaro over. Het volgende dorp na Muungiyo op de kaart is Ceel Haraar, dat ook niet door u wordt vermeld. De andere door u genoemde dorpen werden niet in de onmiddellijke omgeving op kaart teruggevonden, behalve Ceel Sheikh, dat zich echter op grotere afstand dan Marka bevindt en bijgevolg bezwaarlijk een nabijgelegen dorp genoemd kan worden, des te meer omdat er dichterbij gelegen dorpen zijn die door u niet worden vermeld. U kan wel correct een aantal dorpen tussen Ceel Ahmed en Marka correct opnoemen: zo noemt u Lix Moore, Melled, Buulo Haraan, Ceel Adow, Ceel Jaale en dan Marka (CGVS, p. 7). Dit is echter informatie die makkelijk ingestudeerd kan worden en doet niet af aan de vaststelling dat u richting het zuiden verschillende dorpen opnoemt die niet worden teruggevonden en dat u verschillende nabij gelegen dorpen overslaat.

Uit bovenstaande vaststellingen en bemerkingen dient geconcludeerd te worden dat de door u gegeven antwoorden op de gestelde vragen over uw geboortedorp zeer oppervlakkig zijn en uw antwoorden op de gestelde geografische vragen over uw beweerde regio van herkomst (slecht) ingestudeerd overkomen. Deze vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Ceel Ahmed, Lower Shabelle.

Ook bij uw andere verklaringen over uw directe leefomgeving kunnen serieuze vraagtekens geplaatst worden.

U verklaart zelf dat de inwoners van het dorp landbouwers en veehouders zijn (CGVS, p. 7). Het is echter opmerkelijk dat u geen visserij vermeldt, gezien de ligging van uw dorp aan de oceaan. Beschikbare informatie vermeldt nochtans dat koeltrucks vis vervoeren van uw dorp naar Mogadishu, wat in een klein dorp als het uwe moeilijk onopgemerkt kan blijven (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Aangezien u verklaart dat uw familie van de landbouw leefde (CGVS, p. 9), mag er bovendien van u verwacht worden dat u goed vertrouwd bent met de belangrijkste aspecten die te maken hebben met de landbouw, zoals de gewassen die er geteeld worden en de seizoenen. U noemt de geteelde gewassen op en beweert dat jullie over 3 hectare gronden beschikten die bewerkt werden door arbeiders (CGVS, p. 9), maar u slaagt er niet in alle seizoenen te vermelden en kan dat bovendien niet in de juiste volgorde doen. U kent slechts drie seizoenen: Gu, Jilaal, Deyr en verklaart dat ze volgens u in deze volgorde horen (CGVS, p. 11). Er zijn echter vier seizoenen in Somalië die bovendien in een andere volgorde voorkomen dan de volgorde die u zelf vermeldt: Jilaal, Gu, Haggai en Deyr. U weet wel dat Gu en Deyr de regenseizoenen zijn (CGVS, p. 11), maar kan er geen onderscheid tussen maken wanneer u wordt gevraagd of beide regenseizoenen even lang zijn. U zegt enkel: "ja, bijvoorbeeld nu, het is wel regenseizoen daar" (CGVS, p. 11). Ook is uw antwoord op de vraag waar en wanneer de dieren graasden opnieuw weinig verhelderend noch gedetailleerd "Dudumo, de berg" en verklaart u dat er zes maanden genoeg gras was, en de dieren de andere zes maanden werden gebracht "naar de landbouwvelden waar banaan groeit" (CGVS, p. 10). Dit is in tegenstrijd met de structuur van de seizoenen, meer bepaald het feit dat natte en droge seizoenen van gemiddeld drie maanden elkaar afwisselen, en de daarmee samenhangende graasgebieden (zoals beschreven in de informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U kan het Gu seizoen niet in maanden situeren. Uw gebrekkige kennis van de seizoenen komt ook naar boven wanneer u de vraag krijgt wanneer de meeste kalfjes geboren worden. U verklaart dat dat in de periode van Deyr is, terwijl uit beschikbare informatie blijkt dat dat in uw beweerde regio van herkomst Gu is (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

U bent bovendien niet op de hoogte van recente periodes van droogte. Zo is uw eerste antwoord op de vraag of u zich periodes van grote droogte herinnert "in de tijd van Siad Barre, de mensen vluchtten" (CGVS, p. 11). Gevraagd of er daarna nog waren bevestigt u van wel, maar zegt u dat u zich de datums niet zo goed herinnert. Het is zeer opmerkelijk dat u zich droogtes van voor 1991 zou herinneren – Siad Barre was immers president tot dan – maar droogtes die zich de voorbije dertig jaar voordeden helemaal niet. U legt bovendien zeer oppervlakkige verklaringen af over de gevolgen van deze (recentere) droogtes: "er waren wel ernstige droogtes, veel dieren waren omgekomen, we hadden niks om de dieren te geven, er kwam niks uit de velden". Gevraagd welke gevolgen dat dan had, beperkt u zich tot "dat had een grote impact, mijn twee halfbroers zijn omgekomen door de droogte, het waren halfbroers langs vaderskant" (CGVS, p. 11). Gevraagd of er gevolgen voor u zelf waren, antwoordt u dat u geen kinderen verloren bent. Erop gewezen dat droogtes toch een grote impact hebben en dat u meer zou moeten kunnen vertellen, is uw reactie enkel "zoals?" (CGVS, p. 11). Erop gewezen dat de informatie van u moet komen en dat u moet vertellen hoe u de droogtes ervaren hebt, blijft uw antwoord zeer oppervlakkig: "we gingen bananen kopen en koken, er was geen melk, geen mais, er was niks, we hebben kunnen overleven door die bananen" (CGVS, p. 12). U situeert uiteindelijk de laatste droogte "drie vier jaren voor dat ik hier kwam" (CGVS, p. 12). Ook bent u niet op de hoogte van de aanwezigheid van IDP's die zich volgens beschikbare informatie in uw dorp bevinden of minstens op een bepaald moment bevonden hebben. In 2014 zouden zich namelijk intern ontheemden uit Shalambood in uw dorp gevestigd hebben omwille van droogte-gerelateerde problemen volgens beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), wat in een klein dorp als het uwe onmogelijk onopgemerkt voorbij gegaan kan zijn.

U bent eveneens heel vaag over de aanwezigheid van buitenlandse organisaties, u herinnert zich één keer dat er een organisatie uit Qatar kwam, maar kan dit niet verder situeren (CGVS, p. 8). Gelet op de onmenselijke omstandigheden die de droogtes van 2011 en van 2016-2017 in Oost Afrika in het algemeen, en Somalië in het bijzonder, met zich meebrachten, is het weinig waarschijnlijk dat uw herinneringen hierover zodanig vaag en oppervlakkig zijn en u dergelijke ingrijpende gebeurtenissen in het geheel niet in de tijd kan situeren. Het is bovendien weinig aannemelijk dat u zich niet bewust zou zijn van de grote impact die dergelijke droogtes hebben op een agrarische zone als uw beweerde regio van herkomst. Het is niet geloofwaardig dat u hier niet meer in detail over zou kunnen vertellen. Zo riep de VN in 2011 als gevolg van de droogte een hongersnood uit in enkele regio's in het zuiden van Somalië, waaronder Lower Shabelle, waar ook uw district gelegen is. Ook bij de droogte van 2016-2017 was Lower Shabelle één van de hardst getroffen regio's en ook deze droogte had grote aantallen intern ontheemden afkomstig uit agrarische gebieden tot gevolg.

Gezien deze ingrijpende gevolgen is het dan ook niet geloofwaardig dat u amper op de hoogte lijkt te zijn van deze gebeurtenissen, en al zeker niet in staat bent om deze op uw eigen leven te betrekken.

Samen met uw zeer oppervlakkige verklaringen over uw dorp en de omgeving van Ceel Ahmed, ondermijnen deze vaststellingen uw reeds aangetaste geloofwaardigheid alleen maar verder.

Uw verklaringen over het leven onder het bewind van Al Shabaab weten ook niet te overtuigen. Zo verklaart u bijvoorbeeld dat Ceel Ahmed een school had, die door “die mannen” in brand gestoken werd. Gevraagd welke mannen noemt u Al Shabaab en gevraagd wanneer antwoordt u in 2000 (wat u opnieuw bevestigt wanneer de Protection Officer “2000” herhaalt) (CGVS, p. 6), terwijl er in 2000 nog geen sprake was van Al Shabaab (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). U verklaart dat er voor Al Shabaab “Al Itihad” en “Ahlu Sunna Waljama’a” aan de macht waren (CGVS, p. 12). “Al Itihad Al Islamiya” werd teruggevonden als een Salafistische militante organisatie die opereerde in Somalië tussen 1984 en 1997 en vooral actief was als oppositie tegen Siad Barre (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). “Ahlu Sunna Waljama’a” (ASWJ) werd dan weer opgericht als antwoord op de vorige, in 1991, en strijdt sinds 2009 tegen Al Shabaab in een los verband met de Somalische overheidstroepen (Transitional Federal Government – zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Beschikbare bronnen vermelden geen machtsovername door ASWJ in uw regio. Des te opmerkelijker is dat u niets kan vertellen over de komst van Al Shabaab of de machtsovername door Al Shabaab in uw dorp, behalve “het was toen Sheikh Sharif president was geworden” (CGVS, p. 12). Sharif Sheikh Ahmed was onder meer president van Somalië (2009-2012) en leider van de Unie van Islamitische Rechtbanken (UIR) (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), dus het valt moeilijk af te leiden over welk jaartal u het dan concreet heeft. U herinnert zich niets van het moment dat zij de macht over namen (CGVS, p. 12). Ook uw verklaringen over de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab op het leven in het dorp zijn eerder oppervlakkig: “alleen maar problemen, en de mensen moesten zakat betalen over hun dieren (...) sommige vrouwen gingen ze gewoon onder dwang mee trouwen” (CGVS, p. 12). Zelfs over de impact op uw persoonlijk leven bent u eerder beknopt en heeft u het enkel over kledingvoorschriften (CGVS, p. 13). U beweert dat er constant “tot nu toe” Al Shabaab strijders aanwezig waren/zijn in het dorp, maar ontwijkt de vraag waar ze gestationeerd waren door te antwoorden dat ze “in het dorp Ceel Ahmed” gestationeerd waren. Nogmaals gevraagd waar in het dorp, antwoordt u “richting het zuiden” (CGVS, p. 13). Ook over de impact van de aanwezigheid van Al Shabaab op uw eigen kinderen kan u weinig zinvol vertellen. U antwoordt eerst “grote impact op mijn kinderen” (CGVS, p. 13), om dan, gevraagd om zoveel mogelijk te vertellen, het algemene antwoord “op het moment dat een kind 18 à 20 jaar oud is dan namen ze dat kind mee” te geven. Gevraagd of dat dan over uw eigen kinderen ging, heeft u het over uw zoon van 23 jaar oud die kort voor uw vertrek in 2020 werd meegenomen (CGVS, p. 13, 19-20). Gevraagd of u dan niets kon vertellen over de impact van de aanwezigheid op uw kinderen – gezien de volgens u langdurige aanwezigheid van Al Shabaab, beperkt u zich opnieuw tot zeer algemene verklaringen over kledingvoorschriften (CGVS, p. 13). Het is bovendien weinig waarschijnlijk dat uw eerste aanvaring met Al Shabaab zich pas in 2020 voordeed in een klein dorp als het uwe (CGVS, p. 14). Gevraagd of Al Shabaab ooit verdreven werd door een andere groep uit het dorp, is uw antwoord opnieuw zeer vaag en algemeen: “soms werden ze wel aangevallen en ze gingen mensen vermoorden, er werden ook leden van hen vermoord, dat gebeurt”. Gevraagd naar gevechten verwijst u al snel naar uw eigen beweerde problemen en vaagweg naar het feit dat er in Golweyn wel veel aanslagen waren (CGVS, p. 14). Gevraagd naar concrete voorvallen heeft u het enkel over het tot ontploffing brengen van minibussen. Gevraagd of het veilig was voor uw echtgenoot om zich naar Golweyn te verplaatsen zegt u “het was niet veilig. Als je doet wat ze willen, dan krijg je geen problemen.” (CGVS, p. 14). U bent niet op de hoogte van de aanwezigheid van checkpoints in de buurt van het dorp. Wanneer u wordt gevraagd naar de situatie in Marka, beweert u dat Al Shabaab wel in Marka is geweest, “maar ze zijn niet lang gebleven” (CGVS, p. 14). Voor iemand die naar eigen zeggen een groot deel van haar leven onder het bewind van Al Shabaab heeft geleefd zijn uw antwoorden wel zeer beknopt en oppervlakkig, wat uw geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Marka gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Ceel Ahmed heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te

nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 6 oktober 2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U was er tijdens de inleiding reeds op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2 en 3). U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud, na de pauze uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Ceel Ahmed in de provincie Lower Shabelle, Somalië. U werd er opnieuw op gewezen dat het heel belangrijk was om eerlijk te zijn over uw herkomst ondanks wat u door anderen verteld was. Uw enige reactie was "ik kom uit Ceel Ahmed" (CGVS, p. 16).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De medische attesten die u ter staving voorlegde kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Het attest VGV dd. 16/12/2020 dat u voorlegt, stelt vast dat u VGV type III onderging maar geopend bent sinds uw laatste bevalling. U haalt geen vrees hieromtrent aan in geval van terugkeer en stelt dat uw vrees enkel betrekking heeft op uw dochters, die nog in Somalië verblijven (CGVS, p. 19). Ook uw medische problemen die blijken uit het medisch attest dd. 22/12/2020 waarin medische ingrepen worden opgelijst en waaruit blijkt dat u opgevolgd wordt met betrekking tot tuberculose en diabetes type II houden geen verband met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert een schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur met name het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Na een theoretische toelichting stelt verzoekster dat de bestreden beslissing onterecht en onredelijk stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar afkomst uit Ceel Ahmed in het Marka district.

Verzoekster brengt een ongedateerd psychologisch attest van klinisch psycholoog J. CRAMM bij. Zij meent dat zij wel degelijke bijzondere procedurele noden heeft. Het attest schetst een heel ander beeld van haar mentale gezondheid. Zij lijdt aan PTSS, is moedeloos, machteloos en verdrietig en heeft last van slaapwandelen.

Er werd evenmin rekening gehouden met het profiel van verzoekster, een ongeletterde vrouw waarvan, in de Somalische context, geen encyclopedische kennis kan worden verwacht.

De bestreden beslissing baseert zich enkel op vragen waar verzoekster niet helemaal kon op antwoorden en laat de gedegen kennis van verzoekster links liggen.

Zo kon verzoekster haar dorp perfect situeren en wist ze wie de gouverneur was. Verzoekster kon haar dorp ook degelijk beschrijven, ook al stelt de bestreden beslissing van niet. Verder kon verzoekster ook concrete gebeurtenissen van haar dorp opnoemen en was ze goed bekend met de wegen en dorpen in de buurt (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4, 5, 6 en 7).

Ook haar clankennis kon verzoekster gedetailleerd uiteenzetten (*Ibid.*, p. 16-17).

De bestreden beslissing stelt verder onterecht dat verzoekster niet gedetailleerd genoeg antwoordde. Uit nalezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter dat verzoekster getailleerd kon vertellen over haar dagdagelijkse leven (*Ibid.*, p. 8). Verzoekster kan niet begrijpen waar de bestreden beslissing stelt dat haar kennis ingestudeerd zou zijn, ze kon immers details geven die men enkel kon weten indien men effectief in de regio zat. Verzoekster kon ook, desondanks haar gebrek aan scholing, vertellen over de seizoenen, droogtes, overstromingen en veeteelt (*Ibid.*, p. 9, 10 en 12).

Er werd van verzoekster te veel politieke kennis verwacht daar haar profiel van ongeletterde vrouw in Somalië die leefde onder Al-Shabaab zulke kennis niet toeliet. Verzoekster kon zich enkel bezighouden met het huishouden en met kinderen. Daarbij beschikt verzoekster wel degelijk over voldoende kennis over de politieke situatie in haar regio, rekening houdend met haar profiel (*Ibid.*, p. 12, 13 en 14).

Verzoeksters kennis is, zo blijkt immers uit het persoonlijk onderhoud, voldoende. Het valt niet te begrijpen hoe de bestreden beslissing verzoeksters herkomst in twijfel trekt.

Verzoekster verwijst naar een advies van UNCHR door professor Abbink waarin wordt gesteld dat er van Somali's niet kan worden verwacht dat zij alle kleine dorpjes uit hun omgeving kennen noch kan er van hen verwacht worden dat ze de clanverdelingen allemaal van buiten kennen:

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan: 1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden? 2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld? 3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?"

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalië woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorgevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...). Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed.(...)" En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes -(...)- niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel. Wel wordt opgeroepen tot enig relativiseringsvermogen bij de analyse ervan.

Het is onbegrijpelijk hoe de bestreden beslissing alle kennis van verzoekster zomaar naast zich neerlegt en geen geloof hecht aan haar regio van herkomst. Dit is klaarblijkelijk erg onredelijk en onzorgvuldig.

Voorts wijst verzoekster erop dat er geen analyse plaatsvond van haar persoonlijke en actuele vrees, hoewel ze hier uitgebreid heeft over uitgeweid (*Ibid.*, p. 19-22).

Gezien verzoekster een geloofwaardig asielrelaas voorlegt en diens kennis van haar herkomststreek uitgebreid is dient de bestreden beslissing, die gebaseerd op onbenullige verklaringen, te worden hervormd en moet de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Wat de beoordeling van de bijzondere procedurele noden betreft motiveert de bestreden beslissing terecht het volgende:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Het ongedateerd psychologisch attest van klinisch psycholoog J. CRAMM vermeldt dat verzoekster sinds februari 2021 begeleiding zou krijgen, zodat het mogelijk was om de commissaris-generaal hiervan eerder op de hoogte te brengen. Tijdens het persoonlijk onderhoud van 6 oktober 2021 werd overigens ingegaan op verzoeksters documenten inzake haar vrouwelijke genitale verminking (VGV type 3) en het feit dat zij medische verzorging heeft gekregen in België, maar verzoekster heeft toen niets gezegd over haar PTSS en de begeleiding door een psycholoog (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19; Documenten, stuk 6, nrs. 1-2). Thans bevat het verzoekschrift een attest dat steunt op de verklaringen van verzoekster, waarvan wordt vastgesteld dat deze niet kunnen worden aangenomen. Zij meent dat zij wel degelijk bijzondere procedurele noden heeft, omdat het attest een heel ander beeld schetst van haar mentale gezondheid. Zij lijdt aan PTSS, is moedeloos, machteloos en verdrietig en heeft last van slaapwandelen. De Raad is van mening dat het neergelegde psychologisch attest de ingeroepen redenen voor haar verzoek om internationale bescherming niet kan staven. Dit attest vormt immers geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoekster haar mentale problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde mentale gesteldheid is ontstaan. De Raad stelt vast dat het attest deze vermeldingen bevat op basis van de verklaringen van verzoekster.

De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoekster de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. De Raad is van oordeel dat verzoekster met haar betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De commissaris-generaal oordeelde terecht dat verzoeksters kennis over (i) haar geboortestreek beperkt, oppervlakkig is en ingestudeerd blijkt, dat verzoeksters kennis over (ii) de droogtes en de bijbehorende humanitaire problemen gebrekkig is, dat verzoeksters kennis over het leven onder Al-Shabaab (iii) ongeloofwaardig is en dat verzoekster verklaringen aflegt (iv) met betrekking tot haar profiel ‘vrouw van landbouwer’ die niet aannemelijk zijn.

Verzoekster tracht de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent haar beperkte kennis van haar regio en leefwereld te minimaliseren door te verwijzen naar haar profiel en levensomstandigheden. De Raad stelt eerst vast dat verzoeksters toelichting op dit punt er zich toe beperkt te verwijzen naar het feit dat zij een ongeletterde vrouw is in de Somalische context, waardoor haar leefwereld zich zou beperken tot het huishouden. Men kan echter zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze verwachten dat zij doorleefde ervaringen kan weergeven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken over haar regio van herkomst. Dat verzoekster een huisvrouw was, biedt geen afdoende verklaring voor het ontbreken van een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar regio. Verzoekster woonde immers naar eigen zeggen 42 jaar in de regio en beschikt over een uitgebreid familiaal netwerk en begaf zich geregeld buitenshuis (Notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 8, 14, 15, 16). Aldus toont verzoekster niet aan dat zij dermate afgezonderd leefde dat er van haar geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van haar leefomgeving kan worden verwacht. De Raad is van oordeel dat verzoeksters verwijzing naar haar profiel en levensomstandigheden, die overigens slechts steunt op de door haar afgelegde verklaringen, geen afdoende verschoningsgrond biedt voor haar lacunaire kennis over haar regio van herkomst.

De bestreden beslissing kan dan ook worden gevolgd dat verzoeksters oppervlakkige verklaringen met betrekking tot het dorp van Ceel Ahmed geen blijk geven van verzoeksters beweerde 42 jarige verblijf in Ceel Ahmed. Het is niet onredelijk om van verzoeksters doorleefde en gedetailleerde verklaringen op dit punt te verwachten gezien haar langdurig verblijf. Ook acht de Raad het niet kennelijk onredelijk om van verzoekster te verwachten dat zij uitgebreid en volledig vertelt over de dorpen en locaties gelegen nabij Ceel Ahmed, *quod non*.

Dat verzoekster enerzijds enkele dorpen in haar omgeving kan situeren, maar anderzijds andere dorpen in haar omgeving verzaakt te vermelden, terwijl ze ver gelegen dorpen aanmerkt als nabijgelegen geeft haar verklaringen een ingestudeerd karakter (*Ibid.*, p. 5, 6, 7).

Verzoeksters betoog kan verder niet gevolgd worden waar ze voorhoudt dat ze ‘bijzonder gedetailleerde’ verklaringen aflegde betreffende de seizoenen, landbouw en natuurrampen. De bestreden beslissing merkte terecht op dat dit allerm minst het geval was. Verzoeksters foutieve verwijzingen naar de seizoenen en diens oppervlakkige beschrijvingen van de droogteperiodes rijmen allerm minst met verzoeksters aangewende profiel van landbouwersvrouw die gedurende heel haar leven in de regio van Ceel Ahmed woonde (*Ibid.*, p. 7, 8, 9, 10, 11, 12). Verzoekster haalt evenwel terecht aan dat, in zoverre er geloof aan haar profiel kan worden gehecht, er van haar geen uitgebreide politieke kennis kan worden verwacht. Desalniettemin oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing terecht verzoeksters kennis van de politieke situatie benedenmaats is voor iemand van de desbetreffende regio en niet overeenkomt met de objectieve landeninformatie.

Verzoekster kan worden gevolgd dat van haar geen encyclopedische kennis kan verwacht worden van haar regio. Er kan evenwel van haar redelijkerwijs worden verwacht dat zij in staat is om haar herkomst toe te lichten en door middel van vragen over haar geografische kennis haar bekendheid kan aantonen met haar streek van herkomst en haar sociale en maatschappelijke omgeving, hetgeen *in casu* niet het geval is.

Verzoeksters argumentatie dat zij wel degelijk veel informatie gegeven heeft, waarbij zij citeert uit haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, doet geen afbreuk aan de vaststellingen in de bestreden beslissing die op zich toelaten om te besluiten dat zij haar herkomst uit Ceel Ahmed niet aannemelijk maakt. De Raad merkt op dat verzoekster deels verwijst naar kennis en verklaringen waarvan de commissaris-generaal reeds oordeelde dat deze foutief en lacunair zijn dan wel ondoorleefd overkomen. Het louter herhalen van haar verklaringen volstaat niet om de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen, te weerleggen of te ontkrachten.

Ook indien verzoeksters tekortkomingen worden afgewogen tegen haar kennis, is de Raad van oordeel dat zij haar bekendheid met haar streek van herkomst en haar sociale en maatschappelijke omgeving onvoldoende heeft aangetoond.

Ten slotte kan verzoekster niet worden gevolgd waar zij aanvoert dat de vaststellingen in de bestreden beslissing betrekking hebben op “*kleine onbenullige verklaringen*”, nu deze vaststellingen peilen naar de relevante elementen van het verzoek en kennis over eenvoudige, direct waarneembare en essentiële zaken zoals die verwacht kan worden van iemand die beweert 42 jaar in haar regio te hebben verbleven.

Wat het advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y. betreft, verbindt verzoekster dit asielrelaas op geen enkele wijze met haar eigen asielrelaas, zodat het advies niet nuttig wordt aangevoerd. Bovendien wordt ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites beoordeeld.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Verzoeksters verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Ceel Ahmed, in het district Marka in de provincie Lower Shabelle in Somalië. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Met betrekking tot de vraag of verzoekster bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoeksters verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in Somalië en Mogadishu is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoekster om haar ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor de komst naar België, noch over het element of verzoekster afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP